

اخبار

سوریه و اشت‌های سیری ناپذیر اسرائیل برای بلعیدن اراضی عربی

«سوریه همانند یک وعده غذایی رها شده و رایگان روی میز اسرائیل است که هر بار دشمن صهیونیستی با هر تهاجمی آن را لقمه لقمه می‌بلعد.» به گزارش ایسنا، شبکه خبری «المسیره» یمن در گزارشی با عنوان «سوریه از مقاومت تا صهیونیسم» نوشته است: اخیراً اشت‌های این رژیم اشغالگر به شدت افزایش پیدا کرده است.

این روزها سوریه به صورت شبانه‌روزی اراضی خود را از دست می‌دهد و در برابر اشت‌های پایان‌ناپذیر اسرائیل، امیدهایش هر لحظه کمتر می‌شود، سوریه که امروز روی میز صهیونیسم قرار گرفته، سوال‌های جدی در درباره امنیت ملی کشورهای عربی، جهان عرب و انتلاف‌هایی که شعارهای مشروعبیت، آزادی و دموکراسی سر می‌دهند، بوجود آورده است؛ سوال‌هایی که در آزمون واقعی رنگ می‌یازند.

دیده‌بان حقوق بشر سوریه از نفوذ نظامیان صهیونیست به حومه جنوبی و مرکزی و پرواز پهپادهای جاسوسی این رژیم بر فراز حومه شمالی قنيطرة و ایجاد ایست بازرسی در حومه منطقه و بازرسی و تفتیش مدارک هویتی عابران، شلیک منور بر فراز منطقه و توقیف چند دستگاه موتورسیکلت غیرنظامیان خبر داده است. اقدامی که نشان‌دهنده استمرار نفوذ نظامی صهیونیست‌ها در داخل خاک سوریه است.

المسیره در پایان گزارش خود نیز نوشته است: اکنون این سوال‌ها مطرح هستند، ارتش‌هایی که ایجاد شدند، سلاح‌هایی که خریداری شدند و موضعگیری‌های که به ملت‌ها وعده داده شدند، کجا هستند؟ سوال‌های بی‌پایانی که در برابر درد و رنج امت و در مقابل دشمنی که فقط به دنبال بلعیدن سرزمین‌ها و سلب حاکمیت است، وجود دارند.

تایوان:

هیچ نگرانی نسبت به دیدار ترامپ با شی نداریم

وزیر امور خارجه تایوان نسبت به پیامدهای دیدار ترامپ با شی و احتمال اینکه او این جزیره را رها کند هیچ نگرانی ندارد.

به گزارش ایسنا، «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا از زمان روی کار آمدن در اوایل امسال، در موضع خود در قبال تایوان مردد بوده و به دنبال دستیابی به یک توافق تجاری با پکن است.

خبرگزاری رویترز در گزارش خود آورده است: ترامپ می‌گوید «شی چین‌پینگ» رئیس‌جمهور چین به او گفته است تا زمانی که ترامپ در قدرت است، به تایوان حمله نخواهد کرد، اما هنوز هیچ فروش تسلیحاتی جدید ایالات متحده به تاییه را تأیید نکرده است.

نگرانی‌ها در تاییه که مدت‌هاست از حمایت غیررسمی قوی واشنگتن برخوردار بوده، این است که دیدار ترامپ و همتای چینی او در کره جنوبی در حاشیه اجلاس اپک می‌تواند شاهد نوعی «فروش» منافع تایوان توسط ترامپ به شی جین‌پینگ باشد.

«لین چیا-لونگ» وزیر خارجه تایوان در پاسخ به این سوال که آیا نگران است ترامپ در مذاکرات با همتای چینی خود، تایوان را «رها» کند، به خبرنگاران در تاییه گفت: «نه، زیرا روابط تایوان و آمریکا بسیار پایدار است. فرقی نمی‌کند در زمینه امنیت، تجارت و کسب و کار و سایر زمینه‌ها باشد، همکاری نزدیکی وجود دارد.»

ایالات متحده، مانند اکثر کشورها هیچ رابطه دیپلماتیک رسمی با تایوان ندارد، اما طبق توافق موظف است تجهیزات نظامی خود را در اختیار این جزیره قرار دهد و این موضوع بارها در روابط چین و ایالات متحده مورد اختلاف قرار گرفته است.

مجمع همکاری اقتصادی آسیا و اقیانوسیه (اپک) یکی از معدود گروه‌های بین‌المللی است که تایوان در آن شرکت می‌کند، هرچند که برای جلوگیری از مشکلات سیاسی با چین، رئیس‌جمهور این جزیره را به این مجمع نمی‌فرستد.

سفر رئیس ستاد مشترک ارتش آمریکا به سرزمین‌های اشغالی

رئیس ستاد مشترک ارتش آمریکا، اواخر این هفته برای دیدار از سرزمین‌های اشغالی، به این منطقه سفر می‌کند.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از المانیاتور، ژنرال دان کین رئیس ستاد مشترک ارتش ایالات متحده، قصد دارد در پایان هفته جاری از مرکز نظارت بر غزه در سرزمین های اشغالی بازدید کند.

رسانه های رژیم صهیونیستی مدعی شده اند اجرای توافق آتش بس در غزه و مسائل مربوط به ایران در دستور کار مذاکرات رئیس ستاد مشترک ارتش آمریکا و مقامات این رژیم است.

بر اساس گزارش رادیو ارتش رژیم اسرائیل، ژنرال کین در این سفر با فرماندهان ارشد ارتش و مقامات امنیتی این رژیم دیدار خواهد کرد.

تاکنون هیچ اظهارنظر رسمی از سوی طرف آمریکایی در مورد این دیدار منتشر نشده است.

پیشتر «دان کین» در اواسط اکتبر، همراه با «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا به سرزمین های اشغالی فلسطین سفر و با «ایال زامیر» رئیس ستاد ارتش رژیم صهیونیستی دیدار و گفت و گو کرد.

در هفته گذشته، مقامات ارشد آمریکایی به رهبری «جی. دی. ونس» معاون رئیس‌جمهور و «استیو ویکفاک» و «جارد کوشنر» فرستادگان ترامپ، برای بحث در مورد ادامه توافق آتش بس در غزه به سرزمین های اشغالی فلسطین سفر کردند.

با وجود توافق آتش‌بس در ۱۰ اکتبر (مهر ۱۴۰۴)، رژیم صهیونیستی بارها این توافق را نقض کرده و به بهانه نزدیک شدن فلسطینیان به «خط زرد» (منطقه‌ای مبهم و فاقد مرز مشخص) اقدام به تیراندازی علیه فلسطینیان و به شهادت رساندن آنها کرده است.

حمله روسیه به اوکراین در سال ۲۰۲۲ و قطع صادرات گاز به اروپا نشان داد که اتکای متقابل اقتصادی همیشه ضامن ثبات نیست. آمریکا صادرات تراشه‌ها را محدود کرد و چین نیز در منازعات تجاری خود با ایالات متحده محدودیت‌هایی بر صادرات مواد معدنی حیاتی اعمال کرد تا فشار سیاسی وارد کند

اتحادملت - گروه بین‌الملل - عاطفه عبدالهی‌نژاد؛ جهان به دوره‌ای وارد شده که در آن رقابت میان قدرت‌ها، تمرکز منابع و شکنندگی زنجیره‌های تأمین، انرژی را به ابزاری مهم در زورآزمایی‌های ژئوپلیتیکی بدل کرده است. در چنین شرایطی، امنیت انرژی دیگر تنها به مفهوم «دسترسی» محدود نمی‌شود.

در بیشتر دوران مدرن، کنترل یا اختلال در جریان انرژی یکی از مؤثرترین ابزارهای قدرت جهانی به شمار می‌رفته است. برای مثال، در جنگ جهانی اول، درباردار بریتانیایی رجب‌الد بیکن اعلام کرد که محاصره نفتی آلمان توسط نیروی دریایی سلطنتی نقش کلیدی در شکست ارتش آن کشور ایفا کرده است. سال‌ها بعد، ژوزف استالین توان ارتش سرخ در محروم کردن هیتلر از منابع نفتی قفقاز را یکی از عوامل اصلی پیروزی متفقین می‌دانست. همچنین، تحریم نفتی اعراب در سال ۱۹۷۳ که قیمت نفت را تقریباً ۳۰۰ درصد افزایش داد و بحران سوخت شدیدی را در کشورهای غربی ایجاد کرد، خاطره‌ای فراموش‌نشدنی در تاریخ سیاسی جهان باقی گذاشت.

با این حال، طی نیم‌قرن گذشته، کاربست انرژی به عنوان ابزاری برای اجبار ژئوپلیتیکی کاهش یافت. تجربه تلخ تحریم نفتی ۱۹۷۳ تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان را متقاعد کرد که حفظ ثبات بازار انرژی از زورآزمایی‌های سیاسی اثربخش‌تر است. کشورهای مصرف‌کننده سعی کردند منابع انرژی خود را متنوع کنند و بازارهای شفاف‌تری ایجاد کنند، در حالی که تولیدکنندگان دریافتند استفاده سیاسی از انرژی بیشتر از سود، ضرر اقتصادی در پی دارد. با پایان جنگ سرد و پیشرفت جهانی‌شدن در دهه‌های بعد، بازارها به طور فزاینده‌ای یکپارچه شدند. حتی بحران‌هایی مانند جنگ خلیج فارس، رکود مالی

بازگشت ژئواکونومی: از بازار به دخالت دولت‌ها

جنگ با سلاح انرژی!

در سال ۱۹۷۳ که صادرات را به کشورهای حامی اسرائیل متوقف کرد، یک‌شوک ژئوپلیتیکی عظیم ایجاد کرد؛ قیمت هر بشکه نفت از ۱.۸۰ دلار به ۱۱.۶۵ دلار افزایش یافت که معادل بیش از ۸۰ دلار امروز است.

این بحران به نقطه‌ای تحول‌آفرین در تاریخ انرژی تبدیل شد. کشورهای صنعتی برای نخستین بار دریافتند که امنیت انرژی باید همچون امنیت‌ملی مورد توجه قرار گیرد. از همین دغدغه، آژانس بین‌المللی انرژی (IEA) در سال ۱۹۷۴ شکل گرفت تا با مأموریتی روشن، ذخایر راهبردی نفت ایجاد کرده و هماهنگی لازم را در زمان بحران تضمین کند. بازارهای نفت شفاف‌تر و آزادتر شدند؛ سیاست قیمت‌گذاری دولتی کنار گذاشته شد و تجارت نفت از قراردادهای محدود به بازارهای جهانی و معاملات آتی در بورس نیویورک منتقل گشت. بازار گاز طبیعی نیز، هرچند با سرعتی کمتر، مسیری مشابه پیمود. ظهور گاز طبیعی مایع (LNG) و افزایش عرضه از الجزایر، قطر و نهایتاً ایالات متحده، این بازار را انعطاف‌پذیرتر و جهانی‌تر کرد. تا پایان جنگ سرد، بسیاری از سیاستمداران اروپایی تجارت انرژی با اتحاد جماهیر شوروی را عاملی بازدارنده در برابر تنش‌های سیاسی می‌دیدند.

فروپاشی شوروی و روند افزایش همکاری‌های بین‌المللی در دهه ۱۹۹۰ این خوش‌بینی را تقویت کرد. پیللی منشور انرژی (۱۹۹۴) چارچوبی چندجانبه برای تجارت و سرمایه‌گذاری در حوزه انرژی ارائه کرد. چین نیز با ورود به سازمان تجارت جهانی در سال (۲۰۰۱)، نقش موتور محرکه تقاضای جهانی را ایفا کرد و با سرمایه‌گذاری در آفریقا و آسیای مرکزی به گسترش همگرایی بازارها کمک نمود. در چنین فضایی، مفهوم استفاده از انرژی به‌عنوان ابزار قدرت به حاشیه رفت و جای خود را به ابزارهای مالی داد، نظیر

تحریم‌هایی که عمدتاً از سوی واشنگتن علیه تولیدکنندگانی مانند ایران اعمال می‌شد. اما از دهه ۲۰۲۰ به بعد، نظم قدیم فروپاشید. روند جهانی‌شدن کندتر شد، همکاری‌های بین‌المللی جای خود را به رقابت میان قدرت‌ها داد، و نقش دولت‌ها در مدیریت زنجیره‌های تأمین و کنترل اقتصاد برای اهداف امنیتی برجسته شد. ایالات متحده با ادامه سیاست‌های حمایتی دوران ترامپ و بایدن، چین با پیشبرد سرمایه‌داری دولتی و محدودسازی صادرات مواد حیاتی، و اروپا با ارزیابی دوباره وابستگی صرف به بازار آزاد، همگی نشان‌دهنده بازگشت «دولت انرژی‌محور» بودند.

در عین حال، نگرانی‌ها درباره امنیت انرژی افزایش یافت؛ چه فشار ناشی از تقاضای روزافزون فناوری‌هایی مانند هوش مصنوعی باشد یا چالش‌های مرتبط با تغییرات اقلیمی و قیمت بالای انرژی. کشورها رویکردی محافظه‌کارانه اتخاذ کرده‌اند؛ بر تولید داخلی تمرکز بیشتری می‌کنند، صادرات را کاهش می‌دهند و بازارهای باز جهانی را منبع بالقوه آسیب‌پذیری می‌دانند. نمونه بارز این تغییر رویکرد، تصمیم‌نروژ در سال ۲۰۲۵ برای کاهش صادرات برق به اروپا است. این‌گونه سیاست‌ها، هرچند جهت حفاظت طراحی شده‌اند، در عمل انسجام بازار جهانی را تضعیف می‌کنند و امکان استفاده ابزاری از انرژی را افزایش می‌دهند.

در دهه آینده، دو عامل می‌تواند شرایط مشابه دهه ۱۹۷۰ را دوباره ایجاد کند: کاهش ظرفیت مازاد تولید و تمرکز بیشتر عرضه در دست چند کشور محدود. رشد تولید شیل در آمریکا که طی دهه گذشته نیازهای بازار جهانی را تأمین می‌کرد، رو به کاهش گذاشته است. همچنین، شرکت‌های بزرگ نفتی سرمایه‌گذاری در بخش اکتشاف را کاهش داده‌اند، و آژانس بین‌المللی انرژی پیش‌بینی می‌کند که از سال ۲۰۲۵ به بعد، ظرفیت مازاد جهانی به پایین‌ترین سطح خود از زمان همه‌گیری کرونا می‌رسد.

در این شرایط، اوپک بار دیگر موقعیت خود را تقویت می‌کند. سهم این سازمان از تولید جهانی گاز پس از تحریم نفتی ۱۹۷۳ به ۲۷ درصد کاهش یافته بود، احتمالاً تا اواسط قرن به حدود ۴۰ درصد خواهد رسید. این میزان تمرکز، در صورت افزایش تقاضا، می‌تواند قدرت ژئوپلیتیکی تولیدکنندگان را به سطوح بالایی برساند. بازار گاز نیز مسیر مشابهی را دنبال می‌کند. اگرچه LNG اروپا را از وابستگی کامل به خطوط لوله روسیه رها کرد، اما تمرکز عرضه در دست آمریکا و قطر خطرات جدیدی را به وجود می‌آورد. افزایش انتقالات انرژی از خلیج فارس و سواحل آمریکا باعث می‌شود آسیب‌پذیری خطوط حمل‌ونقل جهانی بیشتر شود. افزون بر این، استفاده واشنگتن از انرژی به عنوان ابزاری برای فشار اقتصادی این باور را تقویت کرده که آمریکا دیگر یک تأمین‌کننده «غیرسیاسی» محسوب نمی‌شود.

تاکید سران اروپایی بر اجرای سریع طرح پهبادی

اتحادیه اروپا پس از ورود مکرر بان‌های هلیومی به حریم هوایی لیتوانی که توسط قاچاقچیان سیگار قاچاق از بلاروس ارسال شده بود، بر لزوم فوری

تسریع در اجرای طرح دفاع در برابر پهپادها تاکید کرد. به گزارش ایسنا، «اورزولا فون در لاین» رئیس کمیسیون اروپا در پستی در شبکه اجتماعی ایکس (توییتر) این حوادث را «بی‌ثبات‌کننده» و «تهدید ترکیبی» توصیف کرد و گفت اروپا چنین «تحریکاتی» را تحمل نخواهد کرد. به نقل از خبرگزاری آناتولی، وی همچنین تاکید کرد: «این دلیل دیگری برای تسریع در طرح پهبادی بر اساس ابتکارعمل دفاع پهبادی اروپا و دیده بان جناح شرقی است.»

«دیوار پهبادی» اتحادیه اروپا که بخشی از طرح «نظارت بر جناح شرقی» این اتحادیه برای تقویت امنیت در امتداد مرزهای شرقی خود است، یک سیستم پیشرفته با استفاده از رادار، حسگرها و ابزارهای ضد پهپاد برای شناسایی و خنثی‌سازی پهپادهای غیرمجاز است. «آنتونیو کوستا» رئیس شورای اروپا نیز «اقدامات مداوم و تحریک‌آمیز» بلاروس علیه اتحادیه اروپا و کشورهای عضو آن را محکوم کرد و از مینسک خواست تا از وقوع حوادث بیشتر جلوگیری کند.

وی همچنین مدعی شد اتحادیه اروپا به اعمال فشار بر بلاروس به دلیل همدستی در جنگ روسیه علیه اوکراین ادامه خواهد داد و از حفاظت از مرزهای شرقی اتحادیه اروپا حمایت خواهد کرد.

رئیس کمیسیون اروپا و رئیس شورای اروپایی از لیتوانی حمایت و بر تعهد بروکسل از این کشور در مواجهه با تحریکات و تهدیدهای امنیتی پیش رو تاکید کردند.

لیتوانی پس از ورود بان‌های هلیومی از بلاروس به حریم هوایی‌اش، فرودگاه‌ها و گذرگاه‌های مرزی را تعطیل کرد.

مقام‌های این کشور مدعی‌اند این بالون‌ها برای قاچاق استفاده می‌شوند و بخشی از حملات هیبریدی گسترده‌تر هستند.

در همین حال، گزارش‌هایی از رسانه‌های اسرائیلی در هفته گذشته فاش کرده‌اند که «سارا نتانیا‌هو» همسر نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی فشارهایی بر وزرای حزب لیکود وارد کرده است تا نامه‌ای را خطاب به رئیس رژیم صهیونیستی امضا کنند و در آن خواستار عفو ریاستی برای همسرش شوند.

سارا نتانیا‌هو در این تماس‌ها گفته است: این زمان مناسب است حتی ترامپ هم چنین درخواستی داشت. این پرونده‌ها ساختگی‌اند، باید تماشان کنیم.

محاکمه نتانیا‌هو در ماه‌های گذشته به دلیل جنگ در نوار غزه چندین بار به تعویق افتاده بود، اما دادگاه بر ادامه روند منظم جلسات تأکید کرده است.

فعلی دشوار است. در یادداشت رسمی ارائه‌شده به دادگاه آمده است: با توجه به شرایط امنیتی و سیاسی پیچیده‌ای که اسرائیل با آن روبه‌رو است، نتانیا‌هو قادر نیست در چنین فشردگی زمانی در جلسات حاضر شود، به‌ویژه آن‌که قرار است از هفته آینده شهادت او را روز یکشنبه تا چهارشنبه آغاز شود.

تیم وکلای نتانیا‌هو یادآور شد که استعفا از پرونده جنایی نیازمند تأیید قضایی است و درخواست آنها در واکنش به تصمیم دادگاه مبنی بر الزام نتانیا‌هو به حضور در چهار جلسه در هفته مطرح شده است. محاکمه نتانیا‌هو که از سال ۲۰۲۰ آغاز شده است، شامل سه پرونده اصلی در زمینه رشوه، تقلب و سوءاستفاده از اعتماد عمومی است.